

САБОРНА ЦРКВА СВЕТОГ НИКОЛЕ THE CATHEDRAL CHURCH OF ST. NICHOLAS

На месту данашње Саборне цркве Св. Николе налазила се стародревна црква Св. Николе о чему сведочи најстарији поуздани писани извор-Карловачко напрестона четворојеванђеље из 1559. године (обновљено 1844. године). Од друге деценије 18. века црква се популарно зове Средња, што сведочи да је тада, уз постојећу Горњу изграђена и данашња Доња црква. Попут осталих православних цркава, детаљно је описана 1733. године, а њен положај и габарити уцртани су у план Карловаца из 1747. године. До половине 18. века била је метох фрушкогорског манастира Крушедол. Приликом коначног повлачења Турака из Карловаца, после пораза од трупа Еугена Савојског (битка код Петроварадина, 1716), црква је поштеђена разарања јер је у њој преминуо турски командант Дамад Али-паша.

На месту стародревне цркве Св. Николе, зидање данашње цркве почело је освећењем темеља 1758. године. Када је 1762. црква довршена била је једна од првих барокних грађевина на подручју Карловачке митрополије.

Завршеци звоника, у облику декоративних купола изведени су по нацртима Захарија Орфелина, чији су бакрорези драгоцен извор за историју Сремских Карловаца.

On the place now occupied by the Cathedral Church of St. Nicholas there used to stand an ancient church dedicated to St. Nicholas; this is documented by the oldest reliable source, the 1559 Throne Tetra-Evangelary (restored in 1844). Since the second decade of the 18th century, the church was popularly referred to as 'the Central Church', which supports the assumption that the extant Lower Church had already been erected, in addition to the older Upper Church. Like other Orthodox churches, it was described in detail in the year 1733; its position and outer dimensions were inserted into the 1747 plan of Karlovci. Until mid-18th

century it was an appendage of Krušedol, one of the nearby monasteries in the Fruška Gora hills. During the final retreat of the Turks from Karlovci, after their defeat against the troops of Eugen of Savoy (Battle of Peterwardein, 1716), the church was spared from demolition because it was therein that the Turkish commander Damad Ali-Pasha passed away.

The construction works on the site of the ancient Church of St. Nicholas started with the consecration of the foundations in 1758. Upon its completion in 1762, the church was one of the first Baroque buildings on the territory of the Karlovci Metropolitan Bishopric.

The top structures on the bell towers, shaped as decorative cupolas, were carried out following the designs of Zaharija Orfelin, whose copper prints are now a precious source for the history of Sremski Karlovci.

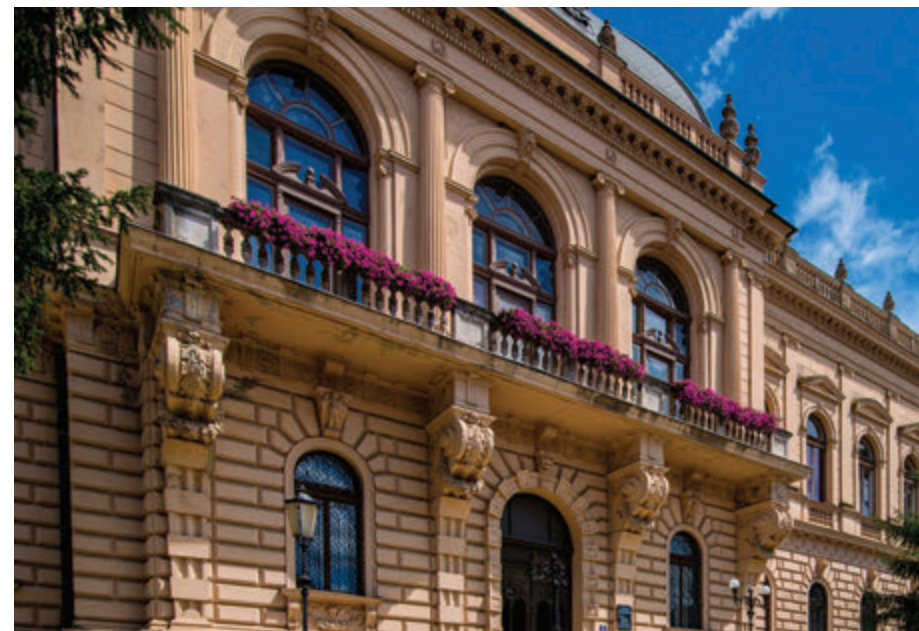

ПАТРИЈАРШИЈСКИ ДВОР THE PATRIARCHATE PALACE

Великом сеобом Срба 1690. године под пећким патријархом Арсенијем III Чарнојевићем, центар српске духовности премешта се у јужну и средишњу Угарску. Патријарх Чарнојевић, са одобрењем светог римског цара Леополда I, управљао је српском црквом из Сентандреје, где је уточиште нашло око 12 000 Срба. Његов наследник Исаја Ђаковић, прихватајући врховну власт Пећке патријаршије, оснива 1708. митрополију са седиштем у манастиру Крушедол. Од 1713. године седиште митрополије је у Сремским Карловцима.

When Patriarch of Peć (Kosovo) Arsenije III Čarnojević set out to lead the Great Migration of the Serbs in 1690, the hub of Serbian ecclesiastical life was transferred northward, to southern and central Hungary. With the consent of Leopold I, the Holy Roman Emperor, Patriarch Čarnojević ruled the Serbian Orthodox Church from Szentendre near Pest, where some 12,000 Serbs found refuge. His successor Isaija Đaković, respecting the supreme power of the Patriarchate of Peć, founded a metropolitan bishopric and its see at the monastery of Krušedol in 1708. From 1713, the metropolitan see was in Sremski Karlovci.

Подижући 1742. године зграду митрополијског двора, патријарх Арсеније IV Јовановић Шакабента купио је и простор на којем се данас простире патријаршијски парк. Пројектујући палату Патријаршије, архитекта Владимир Николић је урбанистички решио и простор између Старог и Новог двора и Саборне цркве као дворски парк.

While building the edifice of the metropolitan residence in 1742, Patriarch Arsenije IV Jovanović Šakabenta bought the site where the Patriarchate Park stretches nowadays. And the so-called dvorski park ('court park') was given its role by architect Vladimir Nikolić as a solution for 'connecting' the old palace, the new one, and the Cathedral Church.

Камени крст у парку Патријаршијског двора, на месту на којем се налазила капела Св. Трифуна, прва придворна капела у Сремским Карловцима. Капела, зидана 1740 - 1742. и митрополијски двор страдали су 1788. године у пожару који је изменио лице Сремских Карловаца.

The stone cross in the park of the Patriarchate Palace stands in the place of the onetime Chapel of St. Triphon, the first metropolitan chapel adjoined to the old palace. Both the chapel (built from 1740 to 1742) and the palace were destroyed in the large-scale fire of 1788 which disfigured the town of Sremski Karlovci.

Стару зграду Патријаршије подигао је средином 19. века патријарх Јосиф Рајачић. Изграђена је у бидермајер стилу који доминира подунавском Европом средином истог века.

The old Patriarchate Building was erected by Patriarch Josif Rajčić in mid-19th century. Its style was Biedermeier, which at the time prevailed in the Danubian Europe.

Грб Карловачке митрополије
The emblem of the Karlovci Metropolitan Bishopric

Детаљ иконостаса : престоно икона Богородице са Исусом Христом

A detail from the iconostasis: throne icon of The Mother of God with Christ

Икона светог Саве изнад архијерејског престола

The icon of Saint Sava above the episcopal throne

Детаљ иконостаса : престоно икона Исуса Христа

A detail from the iconostasis: throne icon of Jesus Christ

Детаљ иконостаса: Свети Димитрије

A detail from the iconostasis: Saint Demetrius

Света Тројица (полукалота изнад олтара). На часној трпези налази се најпрестони крст, поклон патријарха Георгија Бранковића из 1895. године

Приказ Благовести на царским дверима иконостаса

The Annunciation composition on the royal doors in the iconostasis

Тајна вечера изнад портала (унутрашња страна)

The Last Supper above the portal (interior)

КАРЛОВАЧКА БОГОСЛОВИЈА THE KARLOVCI SEMINARY

У жељи да будућим свештеницима, који су до тада образовани у манастирима или код парохијских свештеника, пружи потпуније образовање, карловачки митрополит Стефан Стратимировић покреће 1794. године у Карловцима прву редовну богословску школу уз коју, три године касније, оснива и Благођејаније (алумнеум, семинар) за ишрану сиромашних ђака. Школа је временом прерасла у Карловачку богословију у коју су се могли уписати само свршени матуранти класичних и реалних гимназија и која је, све до оснивања Богословског факултета у Београду 1920. године, била највиша школска установа Српске цркве. Изградњом задужбине браће Анђелић, Богословија 1891. прелази у нову зграду коју дели са Карловачком гимназијом. У зграде Карловачке богословије и Семинара усељава се 1920. године београдска Богословија Св. Саве која је у Карловцима радила до почетка Другог светског рата. Обновљена 1964, Богословија "Свети Арсеније Сремац" у рангу средње школе, смештена је у здање Народно-црквених фондова, популарни "Народни дом". Зграду Народно-црквених фондова подигао је патријарх Георгије Бранковић. Завршена је 1902. године по пројекту арх. Владимира Николића. Народно-црквени фондови потичу из клирикалног или школског фонда који је митрополит Павле Ненадовић (1699-1768) основао 1749. за школовање Срба у Карловачкој митрополији. Прилозима епископа, световних лица и другим приходима (митрополијски прирез) фонд је у годинама које следе био кључни извор оснивања и издржавања школских установа, штампања ухбеника, помоћи сиромашним ђацима. Архив Карловачке митрополије (данас део Архива САНУ) настао из оставштинe патријарха Арсенија III Чарнојевића која је 1713. пренета у Карловце као ново седиште митрополије, смештен је 1902. године у "Народни дом", а одлуком Светог архијерејског синода Српске православне цркве 1949. године поверен је Српској академији наука и уметности (САНУ). Осам збирки и 42 фонда архива чувају грађу од половине 16. века. Најобимнија и најдрагоценија грађа потиче из 18. и 19. века. Зграда Народно-црквених фондова изграђена је у продужетку некадашње Пијаце, данас Трга Бранка Радичевића, на месту до којег је допирао рукавац Дунава и у близини некадашње Рибље пијаце. Неоренесансна грађевина заокружила је изглед трга.

КАРЛОВАЧКА ГИМНАЗИЈА

THE KARLOVCI GRAMMAR SCHOOL

Гимназија је основана донацијом Карловчанина Димитрија Анастасијевића Сабова (20 000 форинти), док су остали имућнији карловачки житељи приложили преосталих 19 100 форинти (цена јутра винограда била је 130 форинти !). Одобрење цара Леополда II, наследника Јосифа II, за рад гимназије носи датум 11. октобар 1791. године. Настава је почела 1. новембра 1792. године у делу постојеће Латинске школе. Надзор је обављала Илирска дворска канцеларија у Бечу (Хофкаммер) чију улогу, после њеног укидања 1792, преузима дворски Ратни савет. Први директор био је Словак Јован Грос, а наставни језици били су латински и немачки.

Данашња зграда, задужбина браће Анђелић (патријарха Германа и пароха сремскомитровачког Стевана) завршена је 1891. године по пројекту будимпештанског архитекте Јулија Партоша који је покушао повезати српско-византијски стил и, за крај 19. века доминантну, бечку сецесију.

Непрекината историја школства у Сремским Карловцима почиње 14.7.1749. године избором Павла Ненадовића за митрополита карловачког. Ненадовићеви први потези везани су за обнављање запустеног образовања и већ октобра исте године обнавља Латинску школу (све до реформи Јосифа II латински је био званични језик Светог римског царства). Уз Латинску радиле су и Мала славенска школа, Славенско-псалтирска школа, Славенско-граматическа и Клирикална школа. Карловачка историја средњег образовања, уједно и континуираног гимназијског образовања у српском народу почиње 1790. када је на народноцрквеном сабору у Темишвару донота одлука о оснивању гимназије коју потврђује цар Леополд II. Била је то једна од последица просветитељских реформи Јосифа II (Патент о верској толеранцији, укидање латинског као званичног језика Царства и одузимање цркви монопола на школство).

The grammar school was founded through a donation (20,000 Forint) of Dimitrije Anastasijević Sabov, an inhabitant of Karlovci, while the rest of 19,000 Ft was contributed by a number of his well-off fellow-townsmen (at that time, one acre of vineyard cost 130 Ft!). October 11, 1791 is the date on the Licence granted by Emperor Leopold II, successor to Joseph II, by which he approved of the school's work. Lectures began in one range of the then existing Latin School on November 1, 1792. The Illyrian Court Chamber of Vienna (Hofkammer) was authorized for supervision; when the chamber ceased to exist, in 1792, the role was taken over by the War Council of the imperial court. The first principal was Jovan Gross, a Slovak, while the lectures were held in Latin and German.

The extant building is a foundation of the Anđelić brothers (Patriarch German and Rev. Stevan, parish priest of Sremska Mitrovica). It was completed in 1891, following the design of Julius Partos, an architect from Pest, who tried to combine the Serbo-Byzantine style with the Viennese Sezession that prevailed toward the end of the 19th century.

The continual history of educational institutions in Sremski Karlovci began on July 14, 1749, when Pavle Nenadović was elected the Metropolitan of Karlovci. The first undertakings of Nenadović concerned revitalization of the neglected education, and as soon as in October of the same year, he restored the Latin School (Latin was the official language of the Holy Roman Empire until the reforms undertaken by Joseph II). Apart from the Latin School, there were the Elementary Slavonic School, the Slavonic-Psalter School, the Slavonic-Grammar School and the Clerical School. As to the secondary education in Karlovci, which also meant continual grammar-school education with the Serbs, it commenced in 1790, when a popular-church assembly at Timisoara passed a decision to found a grammar school which would be approved by Emperor Leopold II. That was one of the effects of the enlightenment-inspired reforms of Joseph II (Religious Tolerance Patent, discontinuation of the official status of Latin as the language of the Empire, abolition of the church's monopoly over schools).

Изложба „Археолошко наслеђе
Сремских Карловаца“

Exhibition «Archeological heritage
of Sremski Karlovci»

Делимична реконструкција куће и
предмети из млађег каменог доба-
неолита

Partial reconstruction of the house and
objects from a young neolith age

Налази из античког доба

Findings from the ancient times

Јединствен налаз оставе керамичких посуда из бакарног доба
Unique finding of pantry of ceramic vessels from the copper age

Портрет патријарха Георгија Бранковића, рад Петра
Убавкића 1885. године

Portrait of the Patriarch Georgije Branković, work of
Petar Ubavić (1885)

КАПЕЛА ГОСПЕ ОД МИРА THE CHAPEL OF OUR LADY OF THE PEACE

На европску (историјску) мапу Сремски Карловци улазе и остају као место потписивања мировних споразума којима је окончан Велики бечки рат (1683-1699) а тиме и империјалне амбиције Отоманског царства у Средњој Европи. Посредовањем Енглеске и Холандије (које су штитиле своје трговачке интересе и поморске путеве у источном Медитерану), Отоманска империја је потписала сепаратне двадесепетогодишње мировне уговоре са Аустријом, Пољском и Венецијом, а са Русијом споразум о примирју на три године. Одређене су и нове границе према којима Турској, северно од Саве и Дунава остају само Банат и источни део Срема (ове територије Турска ће изгубити Пожаревачким миром потписаним 1718). На месту (или у непосредној близини) где је 26. јануара 1699. мир потписан, фрањевци из самостана у Петроварадину подигли су око 1710. године омању цркву и назвали је Капела Госпе (Марије) од Мира.

Према истраживањима историчара Живка Марковића, први састанак преговарачких страна одржан је 27. октобра 1698. Посебно је за историју, а нарочито за дипломатију, занимљиво да су преговори вођени за округлим столом јер су сви учесници инсистирали на једнаким позицијама у преговорима. Из истог разлога на брзину подигнуто дрвено здање (према неким изворима шатор) имало је четири улаза. Како је полазиште у преговорима о територијалним разграничењима било одржање *status quo* стања, тј. задржавање освојених подручја, све до тада зарађене стране су, мањим сукобима у пограничним областима, настојале да учврсте своје преговарачке позиције.

The town of Sremski Karlovci was entered onto the map of European history as one where the treaties were signed which put an end to the Second Siege of Vienna (1683-1699) and the ambition of the Ottoman Empire to encroach upon Central Europe. Through the mediation of England and Holland (that protected their own trade interests and East Mediterranean maritime routes), the Ottoman Empire signed separate 20-year-term treaties with Austria, Poland and Venice, while the agreement with Russia implied a two-year truce. Thereby, new borders were determined, and north of the Sava and the Danube rivers Turkey was left ruling merely the Banat and the Eastern Srem (by the 1718 Treaty of Passarowitz/Poarevac, Turkey was to lose these territories). The Treaties of Karlowitz were signed on January 26, 1699; on/near the location of that event, the Franciscans from the convent in the nearby Petrovaradin erected a small church building c. 1710 and named it the Chapel of Our Lady (Mary) of the Peace (Kapela Gospe od mira).

According to the research results of historian Živko Marković, the first meeting of the negotiating parties was held on October 27, 1698. It is of special significance for (diplomatic) history that the negotiations were conducted at a round-shaped table, for all of the participants insisted on sharing the equal status with the others during the talks. For the same reasons, a timber building (some sources tell about a tent) was hastily erected - with four entrances. As the starting point of the talks on territorial demarcation lines implied sustenance of the status quo (i.e. right to keep the gained lands), each of the parties maintained low intensity conflicts in the border areas in order to stabilize their respective positions for the negotiation period.

КАРЛОВАЧКА ВИНА THE WINES OF SREMSKI KARLOVCI

Први виногради у Срему и Фрушкој Гори засађени су у 3. веку за владавине Марка Аурелија Проба (232-282), од 276. године римског императора. Рођен у Сирмиуму (данас Сремска Митровица) Проб је винову лозу пренео из јужне Италије. До турског освајања (1521) нема поузданих података о судбини карловачких винограда, али каснији турски извори и путописи (најчешће европских емисара на путу за Цариград) говоре да ни под отоманском влашћу виноградарство у Сремским Карловцима није замрло, при чему је кључни разлог-порез (десетина) који је Порта убирала од производње вина. После протеривања Турака из Карловаца (1688) виноградарство доживљава нагли процват у чему су карловачким виноградарима на руку ишле нове навике становништва Европе.

Колико су производња вина и ракије били исплативи најбоље говори податак да током целог 18. и прве половине 19. века у Сремским Карловцима "није било ни једне једине њиве засејане житарицама! Само виногради, воћњаци, пашњаци и шуме." Сви путописци, без изузетка, били су очарани карловачким виноградима и винима. Ханс Левнклау (пратилац кнеза Лихтенштајна на путу у Истанбул 1584.) наводи "...Карловци...где роди добро вино..." Мелхиор Безолд у путопису из исте године не крије одушевљење "...у Карловитз роди врло добро вино ; чини ми се да од Беча нисмо бољег пили..." . И Максимилијану Прандштетеру карловачко вино је остало у лепој успомени "...код Карони (Карловчана) има много винограда и врло добра вина "(путопис из 1608). Славни турски путописац Евлија Челебија бележи 1665. године "... у овом шехеру има много винограда..." .

The first vineyards were planted in the Srem and on Mt. Fruška Gora in the 3rd century AD, during the rule of Marcus Aurelius Probus (232-282) who became Roman emperor in 276. He was born at Sirmium (now Sremska Mitrovica) and later brought vine to the Srem from South Italy. There are no reliable documents on the vineyards of Karlovci prior to the 1521 Turkish invasion; however, some later Turkish sources and travelogues (the latter were mostly written by European emissaries on their journeys to Constantinople/Istanbul) reveal that viticulture had not died out during the Ottoman rule, for winemaking ensured the taxes for the Porte. After the expulsion of the Turks from Karlovci (1688), viticulture there flourished intensely, aided by the new consumer habits of the European population.

The profitability of wine and brandy production can be seen from the fact that throughout the 18th and the first half of the 19th century Sremski Karlovci "had not a single field sown with cereals! (There were) Just vineyards, orchards, pastures and woods!" All of the travellers, without exception, were enchanted by the vineyards and wines of Karlovci. Hans Loewenklau (companion to Prince of Liechtenstein on his journey to Constantinople in 1584) refers to "Karlovci... where good wine is grown...". In the same year, Melchior Bezold did not fail to record in his travel book that "...in Karlovitz, good wine is grown; it seems to me we have not drunk better after Vienna..." Maximilian Prandstätter had nice memories of Karlovci's wines, too: "...with the Karoni (townsfolk of Karlovci) there are a lot of vineyards and plenty of very good wine" (1608 travelogue). The renowned Turkish traveller and writer Evliya Chelebi recorded in 1665 that "...in this sehir (town) there are many vineyards..."

ПАТРИЈАРШИЈСКИ ПОДРУМ PATRIARCHAL WINECELLAR

Прва митрополијска капела у Карловцима, подигнута 1742. године, носила је име Светог Трифуна, заштитника виноградара, што упечатљиво говори колико је Српска православна црква бринула о виноградарству. Најстарији од 17 карловачких подрума, према подацима из 2016, Патријаршијски подрум смештен је у Старом двору на Тргу Бранка Радичевића. У понуди су позната врхунска вина: Патријаршијско црвено и Патријаршијско бело али и мерло и десертна вина са, за Карловце незаобилазним, берметом. Вино се производи и за богослужбене сврхе, као евхаристијски дар. Сва патријаршијска вина производе се искључиво од грожђа из сопствених винограда. Берба 2015. године донела је 25 000 литара са три хектара винограда у пуном роду. Са младим и планираним засадима, патријаршијски виногради достићи ће 10 хектара.

The first metropolitan chapel in Karlovci, built in 1742, was named after St. Trifun, protector of winegrowers, which is strikingly telling how much the Serbian Orthodox Church was taking care about viticulture. The oldest of 17 Karlovac cellars, according to the data from 2016, Patriarchal winecellar is located in the Old Palace on Branko Radičević Square. The offer is known for top quality wines: Patriarchal red and Patriarchal white but also Merlot and for Karlovci unavoidable bermet. Wine is also produced for religious purposes, as a Eucharistic gift. All of Patriarchal wines are produced exclusively from grapes from their own vineyards. The harvest in 2015 has brought 25000 liters of three hectares of vineyards in its full line. With young and well planned plantations, Patriarchal vineyards will reach 10 hectares.

ГРОЖЋЕБАЛ

Манифестација „Карловачка берба грожђа“ – „Грожђебал“ је настала из традиционалне обичајно–народне свечаности којом се обележавао почетак бербе грожђа. Ова манифестација је обновљена 1992. године и од тада се одржава сваке године крајем септембра. Основни циљ манифестације је неговање културне и духовне традиције града, унапређење туризма, а пре свега, подстицај свим виноградарима и винарима да истрају у производњи вина и на тај начин наставе богату традицију својих предака. Програм манифестације „Карловачка берба грожђа“ се састоји од привредног дела у оквиру којег се организује продајна изложба грожђа, вина, аутентичних сувенира и културно-уметничког дела у оквиру којег се организују изложбе и богат културно-забавни програм (концерти еминентних извођача, представе, смотра фолклора итд.).

GRAPES BALL

Groždjebal ('Grapes Ball' literally) is the local reference to the Karlovci Grape-Picking Festival which grew out of the traditional folk custom which used to mark the beginning of wine grapes harvest. The event has been revived since 1992 to take place each year in late September and contribute to the fostering of the cultural/spiritual traditions of the town, as well as improving tourist offer. It is also meant to stimulate the vineyard owners and winemakers to persist in their pursuit of winemaking and thus prolong the tradition of their ancestors. The festival programme has a business-oriented aspect which includes a commercial exhibition of grapes, wine and authentic souvenirs, side by side with the cultural aspect that features exhibitions, musical concerts by prominent interpreters, theatre performances, folklore shows etc.

ФЕСТИВАЛ КУГЛОФА

Куглоф је стари војвођански колач, пореклом из Немачке. У част овог традиционалног колача, у Сремским Карловцима се организује „Фестивал куглофа“ од 2002. године. Замишљен је као манифестација традиционалне културе Подунавских Шваба и других националних заједница Војводине. Манифестација се одржава на централном градском тргу. Централна туристичка атракција је такмичење у прављењу куглофа. Награђују се три првопласирана експоната, као и најлепши павиљон односно штанд, а публика има могућност да учествује у избору истих. Програмом манифестације предвиђен је и туристичко-сајамски део, односно продајна изложба производа старих заната и домаће радиности, ручног рада, антиквитета и раритета, вина, меда, куглофа, зачинског биља и цвећа.

GUGELHUPF FESTIVAL

Gugelhupf, the kind of form cake originating from Germany, has had a long tradition in Vojvodina. Locally, it is called kuglof. Since 2002, the town of Sremski Karlovci has organized a festival dedicated to this cake which symbolizes the traditional culture of the Danube Swabians and other national communities of Vojvodina. The event takes place on the town's central square and includes a contest in kuglof-making. Three best exhibits, as well as the most beautifully decorated booth/stand win prizes, while the visitors can participate in decision-making. The event additionally has an extended fair intended for tourists who can buy products of traditional crafts, handicrafts, period pieces and rarities. The sellers' offer also includes wine, honey, gugelhupf, herbs and flowers.

ДАНИ МЕДА HONEY DAYS

„Карловачки дани меда“ су традиционална манифестација која има за циљ промовисање пчеларства, едукацију пчелара и потрошача пчелињих производа, као и изложбено-продајни део. Одржавају се сваке године крајем августа, јер се тада завршило медобрање, те тада почињу припреме пчела за зимовање. Поред предавања и продаје, организује се и такмичење пчелара у брзини уживавања рамова.

Након свечаног отварања, организујемо панорамско разгледање Сремских Карловаца, одлазак у музеј пчеларства, такмичење у жичењу, након чега се одржавају два стручна предавања. Све време траје и изложба и продаја. Други дан резервисан је за посету деце штандовима и изложбу пчелињих производа.

“Honey Days in Karlovci” is a traditional event, whose goal is to promote bee-keeping, educate bee-keepers and consumers of bee products and it also includes exhibition stands. The event is held every year in late August, since it is then that honey extraction is over and that preparing bees for the winter starts. In addition to lectures and sale, we also organise the speed beehive frame wiring contest for the bee-keepers.

After the official opening, we organise a panoramic tour of Sremski Karlovci, a visit to the museum of bee-keeping, the beehive frame wiring contest, followed by two lectures given by expert speakers. There is an ongoing exhibition and sale throughout the event. On the second day, children can visit stands and bee products are exhibited.

ВИДИКОВАЦ НА МАГАРЧЕВОМ БРЕГУ “MAGARČEV BREG” BELVEDERE

Место са најлепшим, панорамским погледом на Сремске Карловце, Дунав и равницу Јужне Бачке. Видиковац је свечано отворен 28. септембра 2012. године у време традиционалног сремскокарловачког *Грожђебала*. Из Пупинове улице долази се каменим степеништем до отвореног сценског простора на два нивоа којим, на месту некадашњег дрвеног, доминира позлаћени крст. Видиковац су Карловчани убрзо прозвали *Душков видиковац*, по песнику Душку Трифуновићу (1933-2006) чији се споменик, рад академског вајара Стевана Филиповића, налази у гледалишту амфитеатра доњег нивоа. Од 17. до 19. августа 2018. године на Видиковцу је, у организацији студената Академије уметности у Новом Саду, одржан први Карловци Филм Фестивал. За посетиоце Видиковац је отворен од 31. марта до 31. октобра од 8 до 24 сата.

The place with the most stunning panoramic view over Sremski Karlovci, the Danube, and the plain of Južna Bačka. The Belvedere was officially opened on 28th September 2012 during the traditional Grape Ball in Sremski Karlovci. Pupinova Street takes you to a stone stairway, leading to a two-storey open gallery with a dominant gold-plated cross in place of the old wooden one. The people of Sremski Karlovci soon started calling the Belvedere Duško's Belvedere after the poet Duško Trifunović (1933-2006), whose monument, a work by the academy-trained sculptor Stevan Filipović, is situated in the auditorium of the lower-storey amphitheatre. From 17th to 19th August 2018, the students of the Academy of Arts from Novi Sad organised the first Karlovci Film Festival on the Belvedere. The Belvedere is open to visitors from 31st March to 31st October, from 8:00 a.m. to 0:00 a.m.

БРАНКОВО КОЛО BRANKOVO KOLO

Један од живих споменика Бранку Радичевићу јесте и културна институција Бранково коло, својеврсна његова задужбина коју краси септембарска манифестација у Сремским Карловцима, на Стражилову и у Новом Саду. С краја 19. и с почетка 20. века (1895-1914) у Сремским Карловцима излазио је лист за књижевност, забаву и поуку, Бранково коло. У двадест година излажења лист је успео да окупи књижевнике и културне раднике из Краљевине Србије и Аустроугарске. Био је добро уређиван, са разноврсним и добрим прилозима из домаћих и страних књижевности, те је уживао углед једног од наших најбољих књижевних листова. На манифестацији Бранково коло сваке године додељују се три угледне награде: *Печат вароши сремскокарловачке (od 1967), Стражилово (od 1973) и међународна Бранко Радичевић (od 2006).*

One of the living monuments to Branko Radičević is cultural institution Brankovo Kolo, unique endowment followed by September manifestation in Sremski Karlovci, on Strazilovo and in Novi Sad. From the late 19th and early 20th centuries (1895–1914), a magazine for literature, entertainment and lessons was published in Sremski Karlovci and was named Brankovo Kolo. In twenty years of publishing the magazine managed to gather writers and cultural workers from Kingdom of Serbia and Austrohungaria. It was well edited with various and good texts from domestic and foreign literature and enjoyed the reputation as one of our best literary journals. At the manifestation Brankovo Kolo, every year three prestigious awards are given: The seal of the town of Sremski Karlovci (since 1967), Strazilovo (since 1973) and international Branko Radičević Award (since 2006).

СТРАЖИЛОВО STRAŽILOVO

Стражилово, географски синоним лирике Бранка Радичевића, удаљено је пет километара од Сремских Карловаца. Смештено је у близини Ешиковачког потока који се, пролазећи кроз Карловце, улива у Дунав. У шумама белог граба, на надморској висини од 295 метара је пропланак (видиковац) на који су 1883, тридесет година после смрти, пренети посмртни остаци Бранка Радичевића. Овај фрушкогорски топоним дубоко је укореван у српско песништво. Поема Стражилово Милоша Црњанског сматра се једном од најлепших песама на српском језику. Инспирисана је делима и животом Бранка Радичевића, баш као и Бранкова жеља, култна песма Јована Јовановића Змаја. Стражилово је међу најпопуларнијим и најважнијим станицама у туристичком обиласку Сремских Карловаца. Једно је у низу узвишења на Фрушкој гори, припада делу који је 1960. проглашен првим националним парком у Србији. Одмаралиште „Бранков Чардак“, са рестораном и бунгаловима за дужи боравак и планинарски дом „Стражилово“ нуде идеалне могућности за планинарење, трчање и планински бициклизам, са великим бројем добро обележених планинарских стаза и путева. Много домаћих и међународних такмичења у оријентирингу и планинском бизиклизму одржава се на овом подручју.

Stražilovo, the geographical synonym of Branko Radičević's lyricism, is five kilometres away from Sremski Karlovci. It is located near the Ešikovac brook, which, passing through Karlovci, flows into the Danube. In the oriental hornbeam forests, at an altitude of 295 metres, there is a glade (gazebo) onto which the remains of Branko Radičević were transferred in 1883, thirty years after the poet's death. This toponym of Fruška Gora is deeply rooted in Serbian poetry. The poem "Stražilovo" by Miloš Crnjanski is considered to be one of the most beautiful poems in the Serbian language. It is inspired by the works and life of Branko Radičević, just like "Branko's Wish", the cult poem by Jovan Jovanović Zmaj. Stražilovo is among the most popular and most important stops within the tourist tours of Sremski Karlovci. It is one of the range of peaks of Fruška Gora and it belongs to the part which was proclaimed the first national park in Serbia in the year 1960. The resort "Brankov Čardak" ("Branko's Belvedere") with a restaurant and bungalows for a longer stay and mountain lodge "Stražilovo" offer ideal opportunities for mountaineering, jogging and mountain biking, having a large number of well-marked hiking trails and routes. A lot of domestic and international competitions in orienteering and mountain biking are held in this area.

